

на-та въ занаяты-тѣ и въ науки-тѣ, владнината (επίδοσις) въ добродѣтель-тж и въ вършеніе-то на добры-тѣ дѣла; но и тіези чястно сж подѣ вла-стѣта му; защо то успѣха' въ науки тѣ първо и пър-во зависи отъ остроуміе то, кое-то е дарба отъ природа-та, а че подирѣ зависи отъ прилѣжаніе-то, кое-то полага нѣкой за тѣхъ, и токо то е не-гова работа. И тѣй какъ може нѣкой да са похвали за туй дѣто че изуча полесно отъ другиго, или за туй дѣто че прави нѣщо по-добрѣ отъ другиго, кога че то не е негова работа, но дарба отъ при-рода-та?

Само за едно нѣщо трѣба да са хвалимъ, за радѣніе-то и за трудове-тѣ си, а за прѣимущества-та и прѣвосходство-то, що имамы, длѣжны сме да благодаримъ Богу, отъ кого то сме ги получили, и да внимаваме да не бы да ги злоупотреѣбимъ, и станемъ, недостойны за тѣхъ.

Сѣкѣй челѣкъ, ако ище да смиренномудър-ствува намѣрва тысяща причины; защо то, доста е да смисля вынжги недостатки-тѣ и недостойн-ства-та си, и идва въ смиренномудріе. Туй ако има нѣкой прѣдѣ очи, вѣроятно че никога николко нема да са горди.

Онѣзи са само горделиви, кои то непознаватъ себеси, и за туй е твърда права дума та. „Гордость-та е дѣщеря на невѣжество-то.“

### 5. Любостяжаніе.

Любостяжаніе то е обичаніе-то на парытѣ. Пары можемъ да наречемъ освѣнъ сребро-то и